రఘుబర్ దయాల్ (మరణించారు)

వర్సెస్

U.P. రాష్ట్రం మరియు ఇతరులు

మే 2, 1995

[కె. రామస్వామి మరియు బి.ఎల్. హన్సారియా, న్యాయమూర్తులు.]

గవర్నమెంట్ గ్రాంట్స్ యాక్ట్, 1895:

సెక్షన్ 3 – భూమి – సాగు కోసం గ్రాంట్ – సీలింగ్ ప్రాంతం యొక్క గణన – వ్యవసాయం కోసం లీజులో ఉన్న గ్రాంట్ – గ్రహీత కలిగి ఉన్నారు మరియు U.P. ఇంపోజిషన్ ఆఫ్ సీలింగ్ ఆన్ ల్యాండ్ హోల్డింగ్స్ యాక్ట్, 1960 పరిధికి వెలుపల లేరు.

U.P. ఇంపోసిషన్ ఆఫ్ సీలింగ్ ఆన్ ల్యాండ్ హోల్డింగ్స్ యాక్ట్, 1960: సెక్షన్ 3 (9) – 'హోల్డింగ్' – అర్థం – సాగు కోసం ప్రభుత్వ భూమి యొక్క గ్రహీత కలిగి ఉన్నారు.

సెక్షన్లు 6(h) మరియు 9 – మినహాయింపు నిబంధన – తొలగింపు – భూమి యొక్క సీలింగ్ నిర్ణయించడానికి ముందు అమలులోకి వచ్చే సవరణ – సెక్షన్ 9 ప్రకారం ఎటువంటి తాజా నోటీసు అవసరం లేదు.

U.P. జమిందారి అబోలిషన్ ఆఫ్ ల్యాండ్ రిఫర్మ్స్ యాక్ట్, 1950: సెక్షన్ 133-A వర్తింపు.

అప్పీలుదారుకు సాగు కోసం గవర్నమెంట్ గ్రాంట్స్ యాక్ట్, 1895 ప్రకారం జూలై 11, 1956న నిర్దిష్ట భూమిని మంజూరు చేశారు. గ్రాంట్ నిబంధనల ప్రకారం గ్రాంటీ వార్షిక లీజు మొత్తాన్ని చెల్లించాలి మరియు నిర్ణీత వ్యవధిలోపు వ్యక్తిగతంగా భూమిని సాగు చేయాలి; భూమిని సాగు కోసం మరియు దాని యాదృచ్ఛిక ప్రయోజనాల కోసం మాత్రమే ఉపయోగించాలి; మంజూరు చేసే వ్యక్తి తన స్వాధీనంతో విడిపోకూడదు. తర్వాత 20 అక్టోబర్ 1974 నాటి నోటీసు ద్వారా U.P. ఇంపోసిషన్ ఆఫ్ సీలింగ్ ఆన్ ల్యాండ్ హోల్డింగ్స్ యాక్ట్, 1960 లోని సెక్షన్ 10(2) కింద జారీ చేసి, సంబంధిత అధికారి మిగులు భూమిని నిర్ణయించి అదనపు భూమిని అప్పగించమని అప్పీలుదారుని కోరారు. అప్పీలుదారు, అప్పీలెంట్ అథారిటీ మరియు సివిల్ జడ్జి ముందు అప్పీళ్లను దాఖలు చేశారు, అవి కొట్టివేయబడ్డాయి. హైకోర్టు కూడా ఈ చట్టం కింద అధికారుల ఆదేశాలను ధృవీకరించింది.

ఈ కోర్టుకు చేసిన అప్పీళ్లలో అప్పీలుదారుల కోసం (i) మిగులు భూమి యొక్క గణన చట్టవిరుద్ధమని వాదించబడింది ఎందుకంటే గ్రాంట్స్ చట్టం కింద ఉన్న భూమిని 1960 చట్టం యొక్క ఆపరేషన్ నుండి మినహాయించాలి; (ii) జనవరి 14,1975న సవరణ చట్టం ద్వారా మినహాయింపు నిబంధన 6(h) ను తొలగించిన తరువాత 1960 చట్టం సెక్షన్ 9 కింద అప్పీలుదారుకు తాజా నోటీసు జారీ చేయబడనందున మిగులు భూమిని నిర్ణయించే నోటీసు అధికార పరిధి లేకుండా ఉంది; మరియు (iii) ప్రభుత్వ గ్రాంట్ లీజు కాదు మరియు అందువల్ల 1960 చట్టంలోని సెక్షన్ 3(9) వర్తించదు.

అప్పీళ్లను కొట్టివేస్తూ, ఈ కోర్టు

నిర్ణయించింది: 1. యుపి కౌలు చట్టం XVII/1939 లోని సెక్షన్ 3(8) అర్థంలో మెరుగైన సాగు పద్ధతులను రూపొందించడానికి భూమిని సాగు కోసం మంజూరు చేసినట్లు గ్రాంట్ పీఠికలో స్పష్టంగా పేర్కొన్నారు. అందువల్ల ఇది ప్రభుత్వ గ్రాంట్స్ చట్టం కింద మంజూరు చేయబడిన గ్రాంట్ అయినప్పటికీ, ఇది సారాంశంలో అప్పీలుదారుకు సాగు కోసం ప్రభుత్వం మంజూరు చేసిన వ్యవసాయ భూమిని లీజుకు ఇవ్వడం, దాని క్రింద ఉన్న ఒడంబడికలకు లోబడి ఉంటుంది. లీజు జీవనాధార కాలంలో ఇది ఇరువైపులా నోటీసుపై నిలిపివేయబడుతుంది. దీని ప్రకారం, అప్పీలుదారు 1960 చట్టం లోని సెక్షన్ 3 (9) అర్థంలో వ్యవసాయ భూములను కలిగి ఉంటారు. [1096-G, 1097-D, F]

2. అలా కాకుండా గవర్నమెంట్ గ్రాంట్స్ యాక్ట్ స్వయంగా మంజూరు చేసే భూములకు చట్టం వర్తిస్తుందని నిర్దేశిస్తుంది. సెక్షన్ 3 లోని సబ్-సెక్షన్ (3) కి నిబంధన రెట్రోస్పెక్టివ్ ఎఫెక్ట్‌తో చొప్పించబడింది. ఈ నిబంధనను అమలు చేయడం ద్వారా వ్యవసాయ భూముల సీలింగ్ ప్రాంతం యొక్క గణన ప్రయోజనం కోసం చట్టం స్పష్టంగా వర్తించబడుతుంది. కాబట్టి ఆ చట్టం కింద మంజూరు చేసే వ్యక్తి కూడా చట్టం కింద నిర్దేశించిన సీలింగ్ విస్తీర్ణం కంటే ఎక్కువగా ఉండకూడదని గవర్నమెంట్ గ్రాంట్స్ యాక్ట్ ఉద్దేశించినట్లు కనిపిస్తుంది. తద్వారా, ప్రభుత్వ భూమిని లీజుదారుడు, గవర్నమెంట్ గ్రాంట్స్ యాక్ట్ ప్రకారం మంజూరు చేసినప్పటికీ, చట్టం యొక్క పరిధికి వెలుపల ఉన్నట్లు క్లెయిమ్ చేయలేరు. కాబట్టి, దిగువ అధికారులు మరియు హైకోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయం ఖచ్చితంగా సరైనది మరియు చట్టబద్ధమైనది. [1097-G-H, 1098-B-C]

3. 1960 చట్టంలోని సెక్షన్ 6 (h) ను 1975 జనవరిలో చేసిన సవరణ ద్వారా తొలగించారు, అయితే ఇది 1973 నుండి అమలులోకి వచ్చింది. సవరణ చట్టం అమలులోకి వచ్చిన తర్వాత నోటీసు సెక్షన్ 10(2) కింద అప్పీలుదారుకు సంబంధిత అధికారి ద్వారా అక్టోబర్ 20,

1974న జారీ చేయబడింది. సీలింగ్ భూమిని నిర్ణయించే తేదీ నాటికి, సవరణ అమల్లోకి వచ్చింది. అందువల్ల, సెక్షన్ 6 (h) కింద మంజూరు చేసిన మినహాయింపు తొలగించబడింది. పర్యవసానంగా, సీలింగ్ ప్రాంతాన్ని నిర్ణయించడంలో అధికారులు చేసిన చర్యలు మరియు మిగులు భూమిని ప్రకటించడం వారి అధికారం మరియు అధికార పరిధిలో ఉంది. [1098-H, 1099-A-B]

4. గవర్నమెంట్ గ్రాంట్స్ యాక్ట్ కింద లీజును ప్రభుత్వమే మంజూరు చేసినందున, U.P. జమిందారి అబోలిషన్ ఆఫ్ ల్యాండ్ రిఫార్మ్స్ యాక్ట్, 1950 లోని సెక్షన్ 133-A వర్తించదు. [1099-G]

మల్ఖాన్ సింగ్ & ఇతరులు v. U.P రాష్ట్రం & ఇతరులు, [1976] 2 S.C.C. 268; *బైరాష్జీ జీజీభోయ్ (P) లిమిటెడ్ v. స్టేట్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర*, [1964] 2 SCR 737; *స్టేట్ ఆఫ్ యు.పి v. జహూర్ అహ్మద్*, [1974] 1 S.C.R. 344 మరియు *బీహారీ లాల్ ఎక్స్‌ప్రెస్ న్యూస్ పేపర్స్ (P) లిమిటెడ్ v. యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా*, [1986] 1 S.C.C. 132, వర్తించదు.

సివిల్ అప్పీలేట్ జ్యురిస్డిక్షన్ : సివిల్ అప్పీల్ నం. 3012-14/1979.

W.P.No.3763/1976 లో అలహాబాద్ హైకోర్టు 04.07.1979 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి.

ఎస్.ఎన్. సింగ్, అప్పీలుదారు తరపున.

ఆర్.బి.మిశ్రా, ప్రతివాదుల తరపున.

కోర్టు యొక్క కింది ఉత్తర్వు జారీ చేయబడింది:

ప్రత్యామ్నాయం అనుమతించబడింది.

ఈ మూడు అప్పీళ్లను 1979 జూలై 4 నాటి W.P.నెంబరు 3763/79 మరియు బ్యాచ్ లో అలహాబాద్ హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉమ్మడి తీర్పు నుంచి ఉత్పన్నమైనందున ఉమ్మడి తీర్పు ద్వారా పరిష్కరించబడినవి. వాస్తవాలు C.A.No.3012/79 లో అప్పీళ్ల పరిష్కారానికి సరిపోతాయి. జూలై 11, 1956న, ప్రభుత్వం అప్పీలుదారుకు అక్కడ కాలనీలను ఏర్పాటు చేయడానికి కొన్ని స్థలాలను మంజూరు చేసింది. గవర్నమెంట్ గ్రాంట్స్ యాక్ట్ 1895 ప్రకారం ఇచ్చిన గ్రాంటులోని నియమనిబంధనలకు లోబడి, అక్కడ కాలనీలను స్థిరపరచటానికి, మెరుగైన సాగు పద్ధతుల్లో భూమిని సాగు చేసుకోవడానికి ప్రభుత్వం 1956 జూలై 11న అప్పీలుదారుకు కొంత భూమిని మంజూరు చేసింది. U.P. ఇంపోసిషన్ ఆఫ్ సీలింగ్ ఆన్ ల్యాండ్ హోల్డింగ్స్ చట్టం, 1960 లోని సెక్షన్ 10 (2) (క్లుప్తంగా 'చట్టం') ప్రకారం, సీలింగ్ విస్తీర్ణాన్ని నిర్ణయించడానికి రిటర్న్ సమర్పించాలని కోరుతూ

సంబంధిత అధికారి 1974 అక్టోబర్ 20 న నోటీసు జారీ చేసారు. అప్పీలుదారు లేవనెత్తిన అభ్యంతరాలను డిసెంబరు 4, 1975న తిరస్కరించింది, సంబంధిత అధికారి ప్రొసీడింగ్స్ ద్వారా ఫిబ్రవరి 28, 1975, నాటి అప్పీలుదారు 94 బిఘాస్ 16 బిస్వాస్ మిగులు భూమిని కలిగి ఉన్నారని మరియు దానిని అప్పగించవలసిందిగా కోరారు. అప్పీలుదారు ఈ విషయాన్ని అప్పీలు అథారిటీకి అప్పీల్ చేయగా సివిల్ జడ్జి జూన్ 2, 1976 నాటి తీర్పు ద్వారా అప్పీలును తోసిపుచ్చారు. రిట్ పిటిషన్‌లో, గతంలో పేర్కొన్న విధంగా, చట్టం కింద అధికారుల ఆదేశాలను హైకోర్టు ధృవీకరించింది.

అప్పీలుదారు తరఫు న్యాయవాది శ్రీ రాజ్ కుమార్ గుప్తా వాదిస్తూ, గవర్నమెంట్ గ్రాంట్స్ యాక్ట్ ప్రకారం మంజూరు చేసినప్పుడు, సెక్షన్ 2 మరియు సెక్షన్ 3 యొక్క ఆపరేషన్ ద్వారా, గ్రాంట్ చట్టం యాక్ట్ ఉన్న భూములు చట్టం యొక్క ఆపరేషన్ నుండి మినహాయించబడ్డాయి. అందువల్ల, చట్టం కింద కాంపిటెంట్ అథారిటీకి నోటీసు జారీ చేసే మరియు అదనపు భూమిని అప్పగించమని అప్పీలుదారుని కోరుతూ మిగులు భూమిని కూడా నిర్ణయించే అధికార పరిధి లేదా అధికారం లేదు. ప్రత్యామ్నాయంగా, జనవరి 14, 1975న సవరణ చట్టం ద్వారా సెక్షన్ 9 సెక్షన్ 6(h) కింద అప్పీలుదారు రిటర్న్‌ను దాఖలు చేయాల్సి ఉంటుందని వాదించారు. కాబట్టి, అక్టోబర్ 1974లో జారీ చేసిన నోటీసు అధికార పరిధి లేనిది మరియు శూన్యమైనది. అందులో పేర్కొన్న మినహాయింపు నిబంధనను తొలగించిన తర్వాత సెక్షన్ 9 కింద అప్పీలుదారుకు ఎలాంటి తాజా నోటీసు జారీ చేయలేదు. అందువల్ల మిగులు భూమి గణన చట్టవిరుద్ధం. దానికి మద్దతుగా, అతను *మల్ఖాన్ సింగ్ & అదర్స్ v. ది స్టేట్ ఆఫ్ యు.పి.& ఇతరులు,* 1976 (2) SCC 268లో ఈ కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై ఆధారపడ్డారు.

అప్పీలుదారు ఆధీనంలో ఉన్న భూములను చట్టం పరిధి నుంచి మినహాయించారా అనేది మొదటి ప్రశ్న. చట్టంలోని సెక్షన్ 3(d) అనేది భూమి లేదా భూమిని కలిగి ఉన్న వ్యక్తిని భూయిమ్‌ధార్, సిర్దార్, ఆసామి గావ్ సమాజ్ లేదా ఆసామిగా సెక్షన్ 11లో పేర్కొన్న ఉత్తరప్రదేశ్ జమిందారి అబోలిషన్ ఆఫ్ ల్యాండ్ రిఫర్మ్స్ యాక్ట్, 1950లో నిర్వచిస్తుంది, లేదా కింద అద్దెదారుగా యు.పి. టెనెన్సీ యాక్ట్, 1939, ఉప-అద్దెదారు కాకుండా, లేదా ప్రభుత్వ లీజుదారుగా, లేదా ప్రభుత్వ లీజుదారు యొక్క సబ్ లీజుదారుగా, ఇక్కడ సబ్-లీజు కాలం లీజు కాలంతో సహ-విస్తృతంగా ఉంటుంది. యు.పి. టెనెన్సీ యాక్ట్ కింద కౌలుదారుగా ఉన్న భూములు కాకుండా, ఉప కౌలుదారుగా లేదా ప్రభుత్వ లీజుదారుగా లేదా ప్రభుత్వ లీజుదారుని ఉప లీజుదారుగా ఉన్న భూమి లీజు కాలపరిమితితో పాటు విస్తృతంగా ఉన్న భూమి ఈ చట్టం పరిధిలోకి వస్తుందని దాని పఠనం స్పష్టంగా

సూచిస్తుంది. అప్పీలుదారు వాదన ఏమిటంటే, ప్రభుత్వ మంజూరు లీజు కాదని, కాబట్టి సెక్షన్ 3(d) వర్తించదు.

వివాదంలో మాకు బలం కనిపించడం లేదు. U.P. అద్దె చట్టం XVII/1939 లోని సెక్షన్ 3 (8) యొక్క అర్థంలో మెరుగైన సాగు పద్ధతులను చేయడానికి సాగు కోసం భూమిని మంజూరు చేసినట్లు గ్రాంట్ యొక్క పీఠిక స్పష్టంగా పేర్కొంది. మంజూరు, అందులో పేర్కొన్న నిబంధనలు మరియు షరతులకు లోబడి ఉంటుంది. షరతులు, ఇంటరాలియా, అప్పీలుదారు వార్షిక లీజు మొత్తాన్ని చెల్లించాలి మరియు క్లాజ్ (1) (a) లో పేర్కొన్న విధంగా వ్యక్తిగతంగా భూమిని సాగు చేయాలి. మంజూరుదారు క్లాజ్ (b)లో పేర్కొన్న నిర్ణీత కాలవ్యవధిలో సాగును ప్రారంభించాలి మరియు క్లాజ్ (c) లో పేర్కొన్న విధంగా అతను శాశ్వతంగా కాలనీల్లో నివసించాలి. క్లాజ్ (2) ప్రకారం మంజూరుదారు భూమిని సాగు కోసం మాత్రమే ఉపయోగించాలి మరియు దానికి సంబంధించిన ప్రయోజనాల కోసం మరియు ఇతర ప్రయోజనాల కోసం ఉపయోగించకూడదు. మంజూరుదారు భూమి స్వాధీనంతో విడిపోకూడదు. ఇంకా చెప్పాలంటే, అతను భూమిని సబ్ లీజుకు ఇవ్వడం నిషేధించబడింది. క్లాజ్ (4) దాని నిష్పాక్షికతను పేర్కొంది. క్లాజ్ (5) భూమిని సబ్‌లెట్ చేయడం, బదిలీ చేయడం లేదా ఇతరత్రా అన్యాక్రాంతం చేయడం నిషేధిస్తుంది. క్లాజ్ (5) ప్రకారం అద్దెదారు అద్దె చెల్లించాలి మరియు అతను విఫలమైతే, డిఫాల్ట్ చేసిన మొత్తం భూమి రెవెన్యూ బకాయిలుగా పరిగణించబడుతుంది మరియు అతని నుండి రికవరీ చేయబడుతుంది. క్లాజ్ (6) ప్రకారం భూమిని ప్రభుత్వానికి అప్పగించడానికి అతను ఎప్పుడైనా స్వేచ్ఛగా ఉంటారు. క్లాజ్ (7) లీజును నిర్ణయించే అధికారాన్ని ప్రభుత్వానికి ఇస్తుంది, ఆ సందర్భంలో లీజుదారుడు భూమి యొక్క ప్రయోజనం కోసం, ఏదైనా భవనం లేదా నిర్మాణాల కోసం అతను చేసిన మెరుగుదలలకు ఎటువంటి పరిహారానికి అర్హులు కాదు.

కాబట్టి ఇది గవర్నమెంట్ గ్రాంట్స్ యాక్ట్ ప్రకారం మంజూరు చేయబడినప్పటికీ, దాని కింద ఉన్న ఒప్పందాలకు లోబడి అప్పీలుదారుకు సాగు కోసం ప్రభుత్వం మంజూరు చేసిన వ్యవసాయ భూమిని లీజుకు తీసుకున్నట్లు చూడవచ్చు, వాటిలో కొన్ని ఇంతకు ముందు పేర్కొనబడ్డాయి. ట్రాన్స్ఫర్ ఆఫ్ ప్రాపర్టీ యాక్ట్ లోని సెక్షన్ 105 లీజును నిర్దిష్ట కాలానికి, వ్యక్తీకరించిన లేదా సూచించిన లేదా శాశ్వతంగా, చెల్లించిన లేదా వాగ్దానం చేసిన లేదా డబ్బు మొదలైన వాటి ద్వారా బదిలీదారునికి బదిలీ చేసే హక్కును బదిలీ చేయడంగా అటువంటి నిబంధనలపై బదిలీని అంగీకరించే బదిలీదారు నిర్వచిస్తుంది. గ్రాంట్ వాస్తవంలో ఉంది, కాబట్టి, కౌలుకు సంబంధించిన సబ్స్టన్స్ న్ని పరిగణనలోకి తీసుకునే కాలంలో, వ్యవసాయ భూమిని వ్యక్తిగత సాగు కోసం మెరుగైన సాగు పద్ధతులపై లీజుకు

తీసుకుంటారు, ఇది ఇరువైపులా నోటీసుపై ముగించబడుతుంది. దీని ప్రకారం, అప్పీలుదారు చట్టంలోని సెక్షన్ 3(d) అర్థంలో వ్యవసాయ భూములను కలిగి ఉంటారు.

లేకుంటే, గవర్నమెంట్ గ్రాంట్స్ యాక్ట్ లోనే గ్రాంట్ పరిధిలోకి వచ్చే భూములకు చట్టం వర్తిస్తుందని మేము గుర్తించాము. సబ్-సెక్షన్ (3) లోని సెక్షన్ 3 కి సంబంధించిన నిబంధన ఇలా ఉంది:

> "ఆస్తి సేకరణ, భూసంస్కరణలు లేదా వ్యవసాయ భూములపై గరిష్ఠ పరిమితి విధించడానికి సంబంధించిన ఏదైనా చట్టం అంటే UP చట్టం 13/1960 యొక్క ప్రభావాన్ని ఈ సెక్షన్ లోని ఏదీ నిరోధించదు లేదా నిరోధించదు."

అది రెట్రోస్పెక్టివ్ ఎఫెక్ట్‌తో చొప్పించబడింది. అందువల్ల, ప్రస్తుతాన్ని గవర్నమెంట్ గ్రాంట్స్ యాక్ట్ కింద వ్యవసాయ భూముల మంజూరుగా భావించినప్పటికీ, చట్టంలోని సెక్షన్ 3 లోని సబ్ సెక్షన్ (3) నిబంధనను అమలు చేయడం ద్వారా, వ్యవసాయ భూముల గరిష్ఠ విస్తీర్ణాన్ని లెక్కించే ప్రయోజనం కోసం ఈ చట్టం స్పష్టంగా వర్తిస్తుంది. ఆ చట్టం కింద మంజూరు పొందే వ్యక్తి కూడా చట్టం కింద నిర్దేశించిన సీలింగ్ విస్తీర్ణం కంటే ఎక్కువగా ఉండకూడదని గవర్నమెంట్ గ్రాంట్స్ యాక్ట్ ఉద్దేశించినట్లు కనిపిస్తోంది. తద్వారా, ప్రభుత్వ భూమిని లీజుదారుడు, గవర్నమెంట్ గ్రాంట్స్ యాక్ట్ ప్రకారం మంజూరు చేసినప్పటికీ, చట్టం యొక్క పరిధికి వెలుపల ఉన్నట్లు క్లెయిమ్ చేయలేరు.

కాబట్టి, దిగువ అధికారులు మరియు హైకోర్టు తీసుకున్న అభిప్రాయం ఖచ్చితంగా సరైనది మరియు చట్టబద్ధమైనదని మేము భావిస్తున్నాము. న్యాయవాది ఉదహరించిన నిర్ణయాలు ఈ కేసులో వాస్తవాలకు వర్తించవు. *బైరామ్‌జీ జీజీభోయ్ (P) లిమిటెడ్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ మహారాష్ట్ర*, [1964] 2 **SCR** 737లో ఈ కోర్టు 747వ పేజీలో భూమిని అనుభవించే హక్కును కోల్పోవడం లేదా బదిలీ చేయడం గురించి ఆలోచిస్తున్నందున మంజూరును లీజుగా పరిగణించలేమని పేర్కొన్నారు. చెల్లించిన లేదా వాగ్దానం చేసిన ధర లేదా సేవలు లేదా ఇతర విలువైన వస్తువులను క్రమానుగతంగా లేదా నిర్దిష్ట సందర్భాలలో బదిలీదారునికి అందించడానికి ఒక పదం లేదా శాశ్వతంగా ఉంటుంది. ఆ సందర్భంలో, మంజూరు ఒప్పందాలు ఏవీ లేకుండా ఉన్నందున, అది గ్రాంట్ తప్ప మరేమీ కాదని తేల్చారు. కానీ, చూస్తే, ఇక్కడే గ్రాంట్ పైన పేర్కొన్న ఒడంబడికలను ప్రత్యేకంగా వివరిస్తుంది మరియు దాని పఠనం గవర్నమెంట్ గ్రాంట్స్ యాక్ట్ ప్రకారం మంజూరు చేయబడినప్పటికీ, ఇది లీజుకు సంబంధించినదని స్పష్టంగా సూచిస్తుంది.

స్టేట్ ఆఫ్ U.P. v. జహూర్ అహ్మద్, [1974] 1 **SCR** 344 లోని నిష్పత్తి కూడా ఈ కేసులో వాస్తవాలకు వర్తించదు. అందులో, ట్రాన్స్ఫర్ ఆఫ్ ప్రాపర్టీ యాక్ట్ లోని నిబంధనలను అమలు

చేయడం ద్వారా మంజూరుకు వర్తింపజేయాలని కోరింది, ప్రభుత్వ నిధుల చట్టంలోని సెక్షన్ 3 అమలు చేయడం ద్వారా, ఆస్తి బదిలీ చట్టం యొక్క నిబంధనల వర్తింపజేయడం మినహాయించబడింది, మరియు, అందువలన, గవర్నమెంట్ గ్రాంట్స్ యాక్ట్ ప్రకారం మంజూరు చేయడానికి చట్టంలో ఎటువంటి వర్తింపు లేదని నిర్ధారించబడింది. అదేవిధంగా, *బీహారీ లాల్ ఎక్స్‌ప్రెస్ న్యూస్‌పేపర్స్ (P) లిమిటెడ్ వర్సెస్ యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియా* [1986] 1 SCC 132 విషయంలో ఎటువంటి వర్తింపు లేదు, ఎందుకంటే దాని నిష్పత్తి అదే ప్రభావాన్ని కలిగి ఉంది.

సెక్షన్ 9 కింద అవసరమైన విధంగా తాజా నోటీసు జారీ చేయవలసిన అవసరానికి సంబంధించి, వివాదంలో బలం లేదని మేము భావిస్తున్నాము. సవరణ చట్టం ద్వారా సెక్షన్ 6(h) తొలగించబడినది నిజమే. జనవరి, 1975లో తయారు చేయబడింది కానీ ఇది 1973 నుండి అమలులోకి వచ్చింది. అప్పీలుదారుకు, అక్టోబరు 20, 1974న ప్రేస్క్రైబ్డ్ అథారిటీ ద్వారా మరియు, సవరణ చట్టం అమలులోకి వచ్చిన తర్వాత సెక్షన్ 10(2) కింద నోటీసు జారీ చేయబడింది. ఇంకా, ఈ సందర్భంలో వాస్తవాలపై, సమ్మతి అనేది దాని నుండి కాకుండా సబ్స్టాన్స్ కి సంబంధించినది. అప్పీలుదారు రిటర్న్‌ను దాఖలు చేయడంలో స్వచ్ఛందంగా విఫలమయ్యాడు, కాబట్టి చట్టంలోని సెక్షన్ 10(2) కింద రిటర్న్‌ను దాఖలు చేయవలసిందిగా ఆయనను కోరారు. రిటర్న్ స్వచ్ఛందంగా దాఖలు చేయబడినా లేదా చేయకపోయినా, అథారిటీ అధికార పరిధిని కలిగి ఉన్నప్పుడు మరియు సీలింగ్ ప్రాంతాన్ని నిర్ణయించినప్పుడు కొద్దిగా తేడా ఉంటుంది. సీలింగ్ భూమిని నిర్ణయించే తేదీ నాటికి, సవరణ అమలులోకి వచ్చినట్లు కనిపిస్తోంది. కాబట్టి, సెక్షన్ 6(h) కింద మంజూరు చేసిన మినహాయింపు తొలగించబడింది. పర్యవసానంగా, సీలింగ్ ప్రాంతాన్ని నిర్ణయించడంలో మరియు మిగులు భూమిని ప్రకటించడంలో అధికారులు చేసిన చర్యలు వారి అధికారం మరియు అధికార పరిధిలో ఉన్నాయి.

మల్ఖాన్ సింగ్ యొక్క, [1976] 2 SCC 268, ఈ కేసులోని నిష్పత్తి వాస్తవాలకు వర్తించదు. ఆ సందర్భంలో వాస్తవాలు ఏమిటంటే, పదవీకాలం హోల్డర్‌కు అదనపు భూమి ఉన్నందున, U.P. ఇంపోసిషన్ ఆఫ్ సీలింగ్ ఆన్ ల్యాండ్ హోల్డింగ్స్ యాక్ట్, 1960 ప్రకారం అతని హోల్డింగ్‌కు సంబంధించి స్టేట్‌మెంట్‌ను సమర్పించడంలో నిర్దేశించిన సమయం లోపల విఫలమయ్యారు. పర్యవసానంగా, ప్రేస్క్రైబ్డ్ అథారిటీ మిగులు భూమిని నిర్ణయిస్తూ నోటీసు జారీ చేసింది. దీనికి ప్రతిస్పందనగా, పదవీకాలం హోల్డర్ అభ్యంతరాలను దాఖలు చేసింది. అతని కుటుంబంలో తన కుమారులు, మనవలు మరియు మనవరాళ్లతో సహా 14 మంది సభ్యులు ఉన్నారని మరియు వారందరూ ఇల్లు, పొయ్యి మరియు ఎస్టేట్‌లో చేరారని, తత్ఫలితంగా, అతని వద్ద మిగులు ఏరియా

లేదని ఒక విన్నపం. కాబట్టి, హోల్డింగ్ యొక్క తగిన గణనను క్లెయిమ్ చేస్తూ ప్రత్యేక రిటర్న్‌ను ఫైల్ చేయడానికి రెండవ నోటీసు అవసరం. కాబట్టి ఈ సందర్భంలో వాస్తవాలకు నిష్పత్తి వర్తించదు.

U.P. జమీందారీ అబాలిషన్ & ల్యాండ్ రిఫార్మ్స్ యాక్ట్, 1950 లోని సెక్షన్ 133-A కింద, ఈ చట్టం పరిధిలోకి వచ్చే లీజు ప్రభుత్వ లీజుగా పరిగణించబడిందని, దానికి సంబంధించిన లీజు నిబంధనలు మరియు షరతులకు అనుగుణంగా దానిని కలిగి ఉండటానికి అప్పీలుదారులకు అర్హత ఉందని తదుపరి వాదన ఉంది. ఈ చట్టం 01.07.1969 తర్వాత నైనిటాల్‌కు పొడిగించబడిందని, అందువల్ల జారీ చేసిన నోటీసు కూడా చట్టవిరుద్ధమని వాదించబడింది. వివాదంలో మాకు బలం కనిపించలేదు. ఈ సందర్భంలో, గవర్నమెంట్ గ్రాంట్స్ యాక్ట్ ప్రకారం ప్రభుత్వం లీజు మంజూరు చేసినందున, సెక్షన్ 133-A వర్తించదు.

దీని ప్రకారం ఈ పరిస్థితుల్లో ఖర్చులు లేకుండా అప్పీళ్లు కొట్టివేయబడినవి.

అప్పీళ్లు కొట్టివేయబడ్డాయి.